

[Erling Jensen]

Samfundets industripolitiske indsats skal stå i udviklingens tegn, men redningen af en nødlidende virksomhed, der bringes på fode som et sundt foretagende, er industripolitisk lige så værdifuld som etableringen af en ny, samtidig med at en sådan vellykket rekonstruktion kan løse nogle betydelige menneskelige, sociale og beskæftigelsesmæssige problemer. Adskillige fonde, finansieringsselskaber og pensionskasser har i den senere tid med held gennemført rekonstruktion af enkelte større virksomheder. Vi ser gerne en større samlet indsats gennem oprettelsen af et rekonstruktionsselskab byggende på investorer som Lønmodtagernes Dyrtdsfond, ATP og pensionskasserne og med staten som medaktionær. Vi har behov for en væsentlig større tegning af ansvarlig kapital i vore virksomheder, og vi medvirker gerne hertil med lovændringer, der gør adgangen for f.eks. Lønmodtagernes Dyrtdsfond, ATP og pensionskasserne til at anbringe midler som ansvarlig kapital lettere.

I redegørelsen anfører industriministeren, at det er den centrale opgave for vore mange teknologiske serviceinstitutter at medvirke til, at danske virksomheder til stadighed arbejder med den nyeste og mest effektive teknik og udnytter de udviklingsmuligheder, moderne teknologi tilbyder. Spørgsmålet er, om vi giver de teknologiske institutter mulighed for at leve op til denne målsætning. Vi finder, at der er behov for yderligere at styrke videnopbygningen i institutterne, og vi ønsker at være med til at fremme forsøgs-, produktions- og demonstrationsanlæg på de nye teknologiske områder, således at også den nyeste produktionsteknik bliver kendt og afprøvet i samarbejde mellem institutter, offentlige myndigheder og virksomheder.

Vi har nu fået et landsdækkende net af teknologiske informationscentre, der kan rådgive selv og formidle kontakterne til institutter og erhvervsfremmesekretariater. Uden at ændre centrenes karakter vil vi gerne være med til gradvis at udbygge TC-centrene til en integreret vejledningstjeneste med hensyn til produktions-, afsætnings-, eksport- og teknologiproblemer.

Næsten alle vore industrivirksomheder må gennemføre en løbende produktfornyelse for til stadighed at være konkurrencedygtige og for at kunne tilpasse sig nye markeder og nye krav. Det gælder både for udviklingsfon-

det og for produktudviklingsordningen, at kravene til dem stiger i takt med den hurtigere teknologiske udvikling, ligesom der kan være behov for at følge selve udviklingsfasen op med produktmodnings- og afsætningsstøtte. Muligheden for støtte til hjemtagning eller egen etablering af helt nye former for produktionsprocesser bør også overvejes.

Vore eksportmuligheder, når produktudviklingen er i orden og konkurrencedygtigheden er til stede, afhænger af markedsføringen. Også her gælder det, at vor erhvervsstruktur med de mange mindre virksomheder betyder, at en kraftanstrengelse for fortsat at øge vor eksport også kræver en øget eksportfremmeindsats fra samfundets side. Vi skal kunne bistå eksportarbejdet med kyndige eksportmedarbejdere overalt i verden, hvor de mest interessante markeder findes, og vi skal kunne anspore til deltagelse i de fremstød, der er nødvendige for at gøre danske produkter kendte, ved i tilstrækkeligt omfang at medfinansiere deltagelsen i sådanne fremstød. Det er ikke rimelig industripolitik netop nu at møde den stigende eksportinteresse med mindre statslig aktivitet og med ringere statsligt incitament til markedsføring.

Systemeksporten er et særligt område med betydelige muligheder. Den netop udgivne bog om systemeksport bekræfter, at interessen for at udnytte disse muligheder er til stede både hos de offentlige styrelser og i de private virksomheder og deres organisationer, ligesom Landsorganisationen peger på, at det er en ny og spændende udfordring, at systemeksporten skaber nye muligheder for at udnytte de grundpiller, som er karakteristiske for vore skandinaviske velfærdssamfund, i en ny eksportform. Systemeksport kræver et mere fordomsfrit samarbejde mellem de private virksomheder og de offentlige styrelser, også fordomsfrihed over for, hvilke samarbejdsformer der vælges, og hvem der tager initiativet. Vi medvirker meget gerne til at fjerne skranker og skabe aktivt samarbejde på hele dette område.

Når man husker den modvilje, hvormed de nuværende regeringspartier mødte nedsettelsen af det industripolitiske kontaktsvalg, kan det kun glæde, at redegørelsen fastslår, at regeringen tillægger drøftelserne i kontaktsvalget stor betydning for tilrettelæggelsen af den fremtidige industripolitik. Kun skade, at denne store betydning ikke